

BALADA O TOUNJČICI

*Još opanci i suknja na lišću leže
Po njima pauci svilene niti predu,
A ovce strminom bježe u
u neredu.*

*Krik je razbio plavi prozor rijeke
Zvijezde su zapalile svijeće.
Ćuk čuvar šume daleke,
sad virove oblijeće.*

*Vraćene ovce ko srušeno brdo snijega
na putu stoje,
drščuć koda se udarca boje
zbog bijega.*

*Samo blaga bijelom glavom maše.
Zvoni klepka, tužnu priču širi.
Iz staje hladna sumnja viri:
Zar nema više pastirice naše?*

*Mrtva leži mala djevojčica
Na mokrom dlanu kamena.
Slap što joj pada preko ramena
Kao da šumi Tounjčica, Tounjčica.*

*I kao da biser u grob baca
Što se dubok crni.
Tužan koda mjesec moli:
Dragi svijetla trni.*

Vlado Vlasisavljević